

tudi z angležkim ministrom; v nedeljo je imel pred cesarja priti. Ta teden se bo tedaj večidel razsodila pravda za mir ali vojsko. Ali sta rusovska poslanca tudi že prejela sporočila od svojega cara, se še ni slišalo, pa misliti je, da sta jih. Ker se bojo v dunajskem zboru tudi razsodile razmere od turškega carstva odvisnih podonavskih knežij in knežije serbske, je knez serbski poslal tudi svojega poročnika viteza T. Kneževića, načelnika v oddelku unanjih oprav, na Dunaj, da zvé, kako se bojo razmere med Turčijo in Serbijo ustnovile. Francozka in angleška vlada si še zmiraj prizadevujete prusko vlado pridobiti v svojo zavezo, al pruska vlada se še zmiraj noče udati. — Iz bojišča v Krimu še ni nič novega. Po ukazu poveljnika Osten-Saken-a so mogle vse ženske in za boj neugodni možki Sevastopol zapustiti in se v druge kraje v Krim preseliti. Veliki knez Mihael je iz svoje lastne kase podaril vsaki bolj ubožni materi 100, neomženim ženskam pa po 20 ali 50 rubljev. Iz tega se smé soditi, da mislijo Rusi sami, ako bi jim utegnili po nesreči iti, mesto razrušiti, da ne pride v oblast sovražniku. V turškem taboru se pripoveduje, da tudi sultan se namerja v Eupatorio priti, da bode pričujoč, kadar bojo profetovo bandero (zastavo) razpeli v znamenje, da se je vojska začela. — 3. dan t. m. je jadral že spet en oddelek angležkih vojaških ladij na drugo stran vojske — v izhodno morje; pravijo, da še z veliko hujim strelivom kakor lani in da takošne moči še nikdar ni na nobenem morji bilo. Tudi lani se je tako govorilo, ko je vojskovodja Napier veleval svojim „fantom nože brusiti“. Nabrusili so jih, pa zarujevali so nazaj prinesli. Ni tedaj čuda, da je celó Palmerstonu serce tako zlo upadlo! — Luka v Galaču je polna ladij z žitom naloženih, ki so prišle po Donavi (po Sulioskem izlivu) in katerim Rusi ne branijo dalje iti; v Terstu pričakujejo tedaj veliko novega žita. — Sliši se, da Francozi se namerjajo narediti železno cesto po Turškem, ki ima iz Beligrada skozi Drinopolje v Carigrad peljati. Blizo bo potem na Turško. — Na Španjskem še ni mir uterjen; Espartero se sicer možato obnaša, pa v ministerstvu ni prave edinosti, ker žerjavica starega razpertja med njim in O' Donell-om še mnogokrat tléti začnè. — V Brusi (na Turškem) in v okolici njeni potres, od kterega smo že govorili, še ni popolnoma pojenjal; okoli 280 turnov (minaretov) turških tempeljnov se je razrušilo, in v mestu čez 200, v bližnjih vaséh čez 500 ljudi konec storilo. — Iz Gdanskega na Pruskem se piše od strašnih povodinj, kakoršnih že 50 let ne pomnijo; reka Visla je zadnje dni preteklega mesca, zlasti tam, kjer se reka Motava vanjo izliva, prederla bregove in se razlila po deželi tako, da je mnogo vasi popolnoma pokončala; ne vé se za gotovo, koliko ljudi je utonilo, samo v Tiegenhofu so 100 mertvih zajeli iz vode; dosti jih je v smertni nevarnosti in brez živéža skozi 36 in tudi 48 ur čepelo na drevji, kamor so bežali. Od vasi Velike Montave, ki je štela 800 duš, ni, razun cerkve in nekterih višje stoječih hiš, nobenega sledú več.

Prošnja na prijatle rajnega Jana Kollára.

V javnih listih smo brali, da je rajni Kollár v rokopisu zapustil važno delo „Die Götter von Rethra“. Posestnica tega rokopisa je brez dvombe prečastitljiva udova rajnega neumerlega pesnika. Prosimo vse prijatle Kollárove, naj si prizadevajo, da ta rokopis skoro bode beli svet zagledal. Retranske podobe so starinoslovci dolgo za neresnične imeli. Ker mi je ugodilo na noriških rimskih spomenicah simboliko obotritskih božanstev zaslediti, tedaj zgine vsa dvomba o autentičnosti omenjenih podob in napisov, in Kollárov pretres bode novo luč razširil čez temno starinoslovje slovansko. Že v svojem delu „Staroitalia slovanska“ je omenil, da najde se zares med staroitalsko in slovansko mitologijo. Akoravno Staroitalci niso bili Slovani, so vendar tudi člen tiste azijatiške rodovine, ktere so Slovani, — tedaj mnenje ni paradokšno, ako se terdi, da v obojem basnoslovji se najdejo sorodni življi.

Zato želimo, da bi se ta rokopis ko naj preje na svetlo dal. Izverstnega ni nič na svetu, in čeravno je veliki pesnik Slovanov svojo „Staroitalijo“ na krivo pot zašel, ima vendar v njej dosti novega in za starinoslovje Slovanov važnega.

Davorin Terstenjak.

Narodna pjesma hrvatska u šopronskoj županiji Ugarske *).

(Priobćio Jure Frankolin u Štikaproni.)

Zelenu se gore, loze, trave, trav-
niki;
Viditi je figulice jur po vrtih sih;
Strad je cretje po goricah,
Zdenci teču po dolinah,
Rosa po jarkih.
Veselu se se tičice, lipo žum-
bere,
Kukovaču ranu ticu čuti je z
gore,
Škrlac ljeti k nebu brojde,
Buoga z pesmi lipo hvale
Od rane zore.
Lastovica pod oblokom rano
črguli,
A slovičak, dragi tičak, lipče
drobeli;
Jutro rano poigrava,
V noći va dne z kljunka svoga
Krvicu tuoči.
Crljen stagljíč, zeljen grintal, ino
strnadka,
Saka tica lipo poje ino sinica;
To se zpiva, Buoga diči,
Sega grla rano kriči
Saka tičica.
Divlji golub tiho guči na gnjazdi
sidi,
A grlica, mila tica, dragoga
gladi;
Saka tica gnjazdo zgradi,
Da odhrani svoje mladi,
Vjerno njim godi.
Oral klepeće pustinji visoko leti;
Sova sidi na pešćeni ter bistro
gljadi;
Zigrava se na brezovah,
Leti po mraku se ona
Rano u peti.
Čerkos jutro pofučkava, dvorgi
igraju;
Djive vrešći, čovka kriči, srake
se smiju;
Škorci v lugu, rebci v trni,
Jarebi se va dolini
Lipo veselu.
Raca kvakva, guska kuka, gu-
šćice vodi;
Piple piuće, kočka koca, pipli-
ćom godi;
Peteh v noći kukuriči,
Sega grla rano viči,
Zaspan nebude.
Jelen gori poskakuje i k zdencu
biži.
Srna listje ogrizava, malokrat leži;
Zeci skaču po pšenicah;
Rjedko se vidi lesica,
V jami se drži.
Pastir igra od veselja, da se
veselu;
Marha skače, ovce bleju, koze
tancaju;
Strad se giblje se korenje,
Veseli se se stvorenje,
Lipo s' imadu.

Iz „Neven-a“.

*) Da vidijo čitatelji naši, da ni mnogo razločka med jezikom narodnim horvaškim in pa slovenskim, smo ponatísnilí to pesmíco, kakoršna je v izvírnem jeziku. Vred.

Popravek. V posljednjem listu na 1. strani v 9. verstí zgorej beri: černinske namesti česninske; v 9. verstí pod 5. beri: dolinske namesti dolenske; v 19. verstí tudi pod 5. beri: senbenka namesti selenka.

Pogovori vredništva. Gosp. J. M. v K.: Smo prejeli in bomo natisnili. — Gosp. St. N. v Gr.: Vsi tečaji „Novíc“ se ne dobivajo več. O „Bčeli“ Vam bo bivši gosp. vrednik v Celjovcu vedil povedati. — Gosp. S. Š. na D.: Smo prejeli s posebnim veseljem in bomo kmali z natisom začeli. Pismo kaj več.

Stan kursa na Dunaji 7. aprila 1855.			
Obligacije državnega dolga	5 %	82 1/4 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl. 81 3/4 fl.
	4 1/2 %	72 1/4 fl.	Windišgrac. „ „ 20 „ 29 3/8 fl.
	4 %	64 1/2 fl.	Waldstein. „ „ 20 „ 29 fl.
	3 %	50 1/2 fl.	Keglevičeve „ „ 10 „ 12 1/2 fl.
	2 1/2 %	40 1/7 fl.	Cesarski cekini. 5 fl. 50
Oblig. 5 % od leta 1851	B 97	„	Napoleondor (20 frankov) 9 fl. 46
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	73	„	Suverendor 17 fl. —
Zajem od leta 1834 . . .	218	„	Ruski imperial 10 fl. —
„ „ 1839 . . .	120	„	Pruski Fridrihsdor . . . 10 fl. 30
„ z loterijo od leta 1854		„	Angležki suverendor . . 12 fl. 18
	103 3/4	„	
„ národní od leta 1854		„	Nadavk (agio) srebra:
	87	„	na 100 fl. 26 1/4 fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 31. marca 1855: 71. 80. 36. 48. 65.

Prihodnje srečkanje v Terstu bo 14. aprila 1855.

na Dunaju { 4. aprila 1855: 77. 36. 81. 71. 15.
v Gradcu { 68. 43. 88. 57. 34.

Prihodnje srečkanje bo v Gradcu in na Dunaji 18. aprila 1855.